

Čtvrtek 2. postního týdne

📖 Jer 17,5-10; Lk 16,19-31

Jer 17,5-10

Toto praví Hospodin: „Prokletý člověk, který spoléhá na člověka, kdo za svou oporu pokládá smrtelníka, svým srdcem odstupuje od Hospodina! Je jako jalovec na pustině: nevidí, že by přišel déšť, svůj domov má v suchopárné poušti, v solném kraji, kde nelze bydlet. **Požehnaný člověk, který doufá v Hospodina, jehož oporou je Hospodin!** Je jako strom, který je zasazen u vod, který své kořeny vyhánil k potoku; když přijde vedro, nestrachuje se, jeho listí zůstává zelené, ani v suchém roku nemá starosti, nepřestává nést ovoce. Záludné je srdce, víc než vše jiné, stěží polepšitelné, kdo je pozná? Já, Hospodin, zpytuji srdce a zkouším ledví, abych dal každému podle jeho chování, podle ovoce jeho skutků.“

Lk 16,19-31

Ježíš řekl farizeům: „Byl jeden **bohatý člověk**, oblékal se do šarlatu a kmentu a každý den pořádal skvělou hostinu. U jeho dveří léhal jeden žebřák – jmenoval se **Lazar** – plný vředů a rád by utišil hlad aspoň z toho, co padalo z boháčova stolu; a (ještě k tomu) přicházeli psi a lízali mu vředy. Žebřák umřel a andělé ho odnesli do Abrahámovy náruči. Pak umřel i boháč a byl pohřben. V pekle v mukách zdvihl oči a viděl z dálky Abraháma a v jeho náruči Lazara. A zvolal: `Otče Abraháme, slituj se nade mnou a pošli Lazara, ať omočí aspoň kousek prstu ve vodě a ovlaží mi jazyk, protože zakouším muka v tomto plamenu.` Abrahám však odpověděl: `Synu, uvědom si, že ty ses měl dobře už zaživa, Lazar naproti tomu špatně. A nyní se tu on raduje, a ty zakoušíš muka. A k tomu ke všemu zeje mezi námi a vámi veliká propast, takže nikdo nemůže přejít odtud k vám, i kdyby chtěl, ani se dostat od vás k nám.` (Boháč) řekl: `Prosím tě tedy, otče, pošli ho do mého otcovského domu. Mám totiž pět bratrů, ať je varuje, aby se také oni nedostali do tohoto místa muk.` Abrahám odpověděl: `Mají Mojžíše a Proroky, ať je uposlechnou!` On však odporoval: `Ne, otče Abraháme! Ale když k nim někdo přijde z mrtvých, pak se obrátí.` Odpověděl mu: `Jestliže neposlouchají Mojžíše a Proroky, nedají se přesvědčit, ani kdyby někdo vstal z mrtvých.`“

➔ **K Božím slovu** (z publikace od paulínek Evangelium na každý den 2016)

Neříká se tu, že boháč pohrdal Bohem nebo tím chudákem. Jen se na ně nikdy nepodíval, protože byl zaměstnán díváním se na vlastní zájmy. Je opakem Ježíše, který už za svého života obracel pohled k chudým. On se dokonce postavil na poslední místo, pod ně, aby jim sloužil.

† **Z Buly papeže Františka k Svatému roku milosrdenství** (z čl. 15)

Ve Svatém roce můžeme získat zkušenost otevřenosti srdce vůči těm, kdo žijí na nejbezradnějších existenciálních periferiích, jež vytváří moderní svět často dramatickým způsobem. Kolik je v dnešním světě ošidných a bolestných situací! Kolik zranění na těle nese množství těch, kdo nemají hlas, protože jejich volání zesláblo či zaniklo v důsledku lhostejnosti bohatých národů. Během tohoto roku milosrdenství bude církev ještě více vyzývána, aby hojila tato zranění, aby poskytovala úlevu olejem útěchy, aby obvazovala milosrdenstvím a léčila nezbytnou solidaritou a pozorností. Neupadajme do lhostejnosti, která ubíjí, do zvykovosti, která uspává duši a brání objevovat novost, a do cynismu, který ničí. Otevřme své oči a pohledme na bídu světa, na rány tolika bratrů a sester zbavených důstojnosti a nechme se vyprovokovat jejich voláním o pomoc a slyšme ho. Ať naše ruce stisknou jejich ruce. Přitáhněme je k sobě, aby pocítili vroucnost naší přítomnosti, našeho přátelství a bratrství. Jejich křik ať je i naším, abychom tak společně mohli prolomit bariéru lhostejnosti, která často suverénně kraluje, aby zakrývala pokrytectví a egoismus.